

Da det imidlertid ikke gaar an at formindste det gennem Indkomsskatten oppebaarne Skattebeløb, bliver det en nødvendig Konsekvens af dette Forslag at forhøje den tilladte Skatteprocent fra 3 til 3½ pCt.

Skulde man benytte Lejligheden til en ringe Forhøjelse af Skatten, kunde man forhøje den tilladte Skatteprocent til 4 pCt., hvorved turde paaregnes en Merindtægt af mellem 350,000 og 400,000 Kr.

En Indkomst af:

1,000 Kr. betaler nu	12 Kr., vil komme til at betale	10½ Kr. (eventuelt	12 Kr.)
1,200 — —	18 —, — —	17½ — (—	20 —)
1,600 — —	36 —, — —	31½ — (—	36 —)
2,000 — —	54 —, — —	45½ — (—	52 —)
2,400 — —	72 —, — —	59½ — (—	68 —)
2,800 — —	84 —, — —	73½ — (—	84 —)
3,400 — —	102 —, — —	94½ — (—	108 —)
4,000 — —	120 —, — —	115½ — (—	132 —)
5,000 — —	150 —, — —	150½ — (—	172 —)
10,000 — —	300 —, — —	325½ — (—	372 —)
20,000 — —	600 —, — —	675½ — (—	772 —)
50,000 — —	1,500 —, — —	1,725½ — (—	1,972 —)
100,000 — —	3,000 —, — —	3,475½ — (—	3,972 —)

Endelig formener jeg, at Kommunerne bindende bestemte Regler om Udafielsen af Skatteindtægter paa Landet og i Købstæderne ville være hensigtsmæssige, men at det saa paa den anden Side ikke vil være nødvendigt at gøre Kommunerne afhængige af Indenrigsministeren paa dette Punkt. Her- til sigter det stillede Vædringsforslag til § 2.

Medundertegnede B. Dinesen bemærker til det af ham stillede Vædringsforslag:

Efter min Mening vilde det være heldigst, om der kunde udkomme en udtømmende Lov om den kommunale Bæftatning, som foresat i Lov af 6te Juli 1867 § 18, men da der for Tiden næppe er Udsigt til inden for en rimelig Tid at faa en saadan Lov, og da den nuværende Tilstand med Nødvendighed kræver Forandring, tror ogsaa jeg, at man foreløbig maa indskrænke sig til Vædringer i det bestaaende. Derimod mener jeg, at naar man vil foretage Vædringer i den bestaaende Lovgivning, vil det være urimeligt at holde sig til den personlige Kommuneskat alene, hvorimod det vil være rigtigere at tage en Forandring i den samlede Kommune-

stat, der nu som bekendt i Landkommunerne lignedes under et paa Hartkorn og paa Formue og Lejlighed, under Overvejelse.

Medens jeg anser det for hensigtsmæssigt som hidtil at fordele den kommunale Bæftatning paa fast Ejendom og paa Indtægt eller efter Formue og Lejlighed, mener jeg, at det er i højeste Grad ubilligt, som hidtil, at lade den Del af den kommunale Bæftatning, som lægges paa fast Ejendom, udelukkende (med Undtagelse af Snekæftningsforpligtelsen) falde paa saadan fast Ejendom, som vedrører Landbruget, hvorimod en retsfærdig Ordning og en deraf flydende Bættelse for Landbruget vil kunne opnaas, naar i Landkommunerne al fast Ejendom inddrages under den kommunale Bæftatning, ligesom Tilfældet er med Hensyn til Bæftatning til Staten, jfr. Forordningen af 1ste Oktober 1802, „hvorved paabehydes en aarlig Afgift af Bæftidelse, Nytte og Brug af faste Ejendomme“, og som omfatter saa vel Afgift af Landbruget med Hartkornskat, som af anden Bedrift med Bygningsafgift.

Rundt om i Landet ere Kommunernes Budgetter stegne og stige fremdeles, paa